

ஞானபாநு.

VOL. 3. }
தோகுதி. 3. }

July 1915.
ராஙுஸஸ்ரூ ஁டி ஸ்

{ No. 4
{ பதுதி4

சுகப்ராப்தி.

“ உண்டுத்துப் பூண்டிங் குலகத்தார் போற்றியும்
தொண்டர்வினை யாட்டே சுகங்காண் பராபரமே”

என்று ஸ்ரீ தாயுமானவர் திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கின்றார். சமஸ்தகோடி ஜீவராசிகளும் சுகத்தை யடைவதற்காகவே அல்லும் பகலும் பற்பல உத்தியோகங்களில் முற்படுகின்றன. சுகத்தை விரும்பாமலிருப்பவர் எவர்? சுகமடைவதற் கென்றே மனிதன் பெண்டு பிள்ளைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அழுகின்றான். சுகமடைவதற் கென்றே மனிதன் பொய், பித்தலாட்டம், வியபிசாரம் முதலிய தீக்குணங்களுக்கும் தீச்செயல்களுக்கும் உட்படுகின்றான். சுகமடைவதற் கென்றே மனிதன் பொறாமைக்குணம்மிகுந்து புறங்கூறுதலாதிய புன் செயல்களைச் செய்கின்றான். சுகமடைவதற் கென்றே மனிதன் ஸ்வய நன்மைமிகுந்து பாடுபடுகின்றான். சுகத்திரங்கள், சாவடிகள் கட்டுவதும், தானதர்மங்கள் வழங்குவதும் சுகமடைதற் கென்றே மனிதன் செய்யும் கர்மங்களாம். பக்திசெய்தலும் யோகத் திருத்தலும் சுகமடைவதற் கென்றே மனிதன் செய்யும் கர்மங்களாம். ஒரு வஸ்துவை சம்பாதிக்கின்றவனும் சுகத்தின் பொருட்டே சம்பாதிக்கின்றான்; அதைச்செலவு செய்கின்றவனும் சுகத்தின் பொருட்டே செலவு செய்கிறான். ஆகவே, ஆக்கல், அழித்தல் முதலிய சுகல வியவகாரங்களும் சுகத்தின் பொருட்டே நடைபெறுகின்றன. ஆகாரம், நித்திரை, பயம், மைதுனம் முதலிய மிருகக் கிரியைகளும், சிவணமனை நிதித்தியாசனாதி ஞானசாதன மார்க்கங்களும் சுகத்தின் பொருட்டே அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இப்படி இரவும் பகலுமாக எல்லோரும் விரும்புகின்ற சுகத்தினுடைய லட்சணம் தான் என்ன? சுகமென்றால் என்ன? கடைக்குச் சென்று கால்நூபாய் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கும் வஸ்துவா? ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களினால் நுகரப்பட்டத்தக்க பொருளா?

சுகமென்றால் இன்னதென்றே தெரியாது ஜீவராசிகள் சுகத் தையடைய விரும்புகின்றன. “சுகத்திற்கும் எனக்கும் ஏதோ அந்நியோந்திய அந்தரங்க சம்பந்தம் இருக்கின்றது. சுகத்தை நாடி எப்பொழுதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன். சுகமென்றால் இன்னதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை; இப்பொழுது என்னால் சொல்லக்கூடவில்லை. ஆனால் சுகம் எனக்கு லபிக்கும் பொழுது, நான் அதைக்கண்டு கொள்வேன்” என்று பிரதிமனிதனும் சொல்கிறான். சுகமென்றால் ஹிருதய நிகழ்ச்சியின் நிறைவு; மனச் சஞ்சலத்தின் ஒடுக்கம். இந்த சுகத்தையடைதற்கு மனிதர்கள் பிரபஞ்சப் பொருள்களைத் துறந்து காடுமலைகளுக்கு ஓடிச் செல்கிறார்கள். தாயுமானவர் கூறுகின்றார்:— ஏ, அறிவற்ற ஜனங்களே! காடுமலைகளில் காஷாய தாரிகளுக்கும் தான் சுகம்பழுத்துத் தொங்குகின்றது என்று நினைக்க வேண்டாம். பெண்டிளின்களைத்திண்டாட விட்டு விட்டு, பிரபஞ்சப் பற்றற்றவன் நான் என்று பிதற்றித்திரியும் பெரியோர்கட்குத் தான் சுகம் சொந்தமென்று நினைக்க வேண்டாம். தாடி மீசைகளை வளர்த்துக் கொண்டு தரணியில் ரானேயோகியென்று தர்க்கம் செய்யப் புறப்படும் தாஷ்டிகர்களுடைய துதான் சுகமென்று நினைக்க வேண்டாம். சாதாரண உலககடையைப் பின்பற்றி உலகினர் போலவே யிருந்து உலக வஸ்துக்களையடைந்து அதுபலிக்கின்ற அடியாருடைய விளையாட்டுத் தான் சுகமென்று சொல்லப்படும்.

*

*

*

இங்கு நமது தாயுமானவர் “மண், பெண், பொன் ஆகியமும் பொருள்களிடத்து முள்ள நினைப்பை விட்டு விடவேண்டுமென்று கூறவில்லை. தொண்டர்கள் என்று பேரின்பாறு பூதியடைந்துள்ள பெரியோரைக் குறிப்பிட்டார். தொண்டர் என்றால் பணிவிடை செய்பவர்கள் என்று பொருள்படும். தம்மைப் போன்று கைகால் முதலிய அவயவங்களைப் பெற்று தம்மைப் போலவே சகல தன்மைகளும் ஸ்வபாவங்களும் வாய்ந்த மனிதருக்கு-அம்மனிதர் ஈரேழு உலகங்களையும் அடக்கியாளும் ஏகச் சக்ராதிபதியா யிருந்தபோதிலும் சரியே - பணிவிடை செய்து பயந்து நடுங்கி ஒடுங்கியிருப்பவர்களைத் தொண்டர்கள் என்று தாயுமானவர் கூறவில்லை. பிரபஞ்ச ரீதிகளுக்கும் ரீதிகளுக்கும் அதீதமாயுள்ள வஸ்துவாகிய சாட்சாத் ஈஸ்வரனுக்குத் தொண்டு புரிபவர்களை யே தொண்டர்கள் எனக் கூறத்தரும்.

●

*

*

ஏ, சகோதரா! உனது மதமானது நீ எல்லாவற்றையும்விட்டு விட வேண்டுமென்று ஒரு பொழுதும் ஸீபாதிக்கின்றதில்லை. உலகத்தாரைப் போல, மற்றத் தேசத்தாரைப் போல நன்றாகச் சாப்பிடு; உயர்ந்த உடைகளை உடு; வேண்டிய ஆபரணங்களை யணிந்து கொள். பிரபஞ்சத்தவருக்குள் முழுப்பிராபஞ்சினையும், பழுத்த உலகினனாயிரு. உலகநடைபை விட்டு ஒதுங்கி யிருக்கின்றவனைப் போலக் காட்டிக் கொள்ளாதே. எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய சுவர்ணனுக்கு நீ பணிவிடை செய்தற்குரியவன்; அவனுடைய சிருஷ்டி நீ திகளுக்கே நீ கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியவன். நீ உலகினனாயிருக்கவேண்டாம்; ஆனால் உலகத்தார் போலிரு, நீ உலகவஸ்துக்களை யெல்லாம் அதுபவி, ஆனால் அவ்வஸ்துக்களிடத்துப் பற்றுவையாதே. இப்பிரபஞ்சச்செய்கைகளை யெல்லாம் ஒருவினோத வினையாகக்கருதிச் செய். சிறு குழந்தைகள் மாப்பொம்மைவைத்து வினையாடுவதைப் போல, உலகினர் இந்தமாயாப் பொம்மைகளை வைத்து வினையாடுகின்றனர். மூத்தோன் ஒருவன் சிறு குழந்தைகளி னிடையில் இருக்கும் பொழுது அச்சிறு குழந்தைகளைக் களிப்பிக்கும் பொருட்டு, அவர்களுடன் சேர்ந்து, அவர்களில் தானும் ஒருவனாகி அவர்களைப்போலவே அந்தப்பொம்மைகளை வைத்துக்கொண்டு வினையாடுவதைப் போல, சிறு குழந்தைகளாகிய ஜனசமுதகங்களி னிடையில் இருக்கப்பட்ட நீ அக்குழந்தைகளைப் போலவே மண், பெண், பொன்னுதிய மாயாப்பொம்மைகளைவைத்துக்கொண்டு வினையாட வேண்டியது அவசியம். ஒரு பொம்மையானது கீழ்விழுந்து உடைந்துவிட்டால், சிறு குழந்தைகள் அழும், விசனம் மிகும்; அவர்களுடன் வினையாடிக் கொண்டிருந்த மூத்தோனும் தானும் அழுவதுபோலப்பாசாங்கு செய்வான். ஆனால் அந்த மூத்தோன் பொம்மைகளை வைத்துக்கொண்டு வினையாடியபொழுதும், அந்தப் பொம்மை உடைந்தபொழுதும் அதற்காக அவன் அழுதபொழுதும் இவையெல்லாம் சிறு குழந்தை வினையாட் டென்று அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்; அவன் தனது உள்ளுக்குள்ளேயே நகைத்துக் கொள்வான். அதுபோலவே நீயும் லௌகீக விவகாரங்களை யெல்லாம் வினையாட்டாகக்கருதிச் செய். மற்றவர்களுடைய லௌகீகவிவகாரங்கள் அவர்களுக்கு உண்மையாயிருக்கின்றன. உனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வித்திபாசம் இதுதான். அவர்களுக்கு லௌகீக விவகாரங்களை லட்சியம், உனக்கு இவையெல்லாம் அலட்சியம். அவர்களுக்கு லௌகீகவிவகாரங்களை

காரங்களே முக்கியம். உனக்கு இவையெல்லாம் சிறு குழந்தை விளையாட்டு.

*

*

*

ஆனால், நீ மற்றவர்களுடைய மாதிரியைக் கைவிடக்கூடாது. நீ சர்வஜன சமூகங்கட்கும் வயதில் மூத்தவன், யுக்தியில் பெரியோன், புத்தியில் சிறந்தவன். எப்பொழுதுமே இவ்வுலக வாழ்க்கையை விளையாட்டாகக் கருதி வேடிக்கை செய்து வந்தவன் நீ. சிறு குழந்தைகளுக்குப் பொம்மை விளையாட்டு மனச் சமாதானத்தை யளித்து சுகத்தைக் கொடுக்கிற தென்றால், இந்த லௌகீக விளையாட்டுக்களும் உலகச் சிறர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்தாகப் பாளிக்ஷப் படுகின்றன. ஆனால் அவர்களுக்குச் சுகம் உண்டாவதில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் அந்த விளையாட்டை உண்மையென்று நினைக்கின்றார்கள். ஒரு மணிரேம் உட்கார்த்து ஒரு வேலைபைச் செய்வதென்றால் நமக்கு நிரம்பக் கஷ்டமாயிருக்கிறது ஆனால் அந்த வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய சிரமத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக சிரமம் வகித்து ஒரு கடினமான விளையாட்டு ஒரு மணிரேம் விளையாடுவ தென்றால், நமக்கு எவ்வளவு சுகம் உண்டாய் விடுகிறது! ஆதலால் நீ லௌகீகச் செய்களை யெல்லாம் விளையாட்டாகச் செய். இப்பிரபஞ்சமே ஒரு நடனசாலை; சிருஷ்டி விசித்திர மெல்லாம் ஈஸ்வரனது லீலைகள். விளையாடு, விளையாடு, ஓடி யாடி விளையாடு. தேகபலத்தை விருத்தி செய்து திடசித்தத்துடன் விளையாடு. மற்றவர்களுக்குச் சரியாகவிளையாடு. மற்ற ஜன சமூகங்களெல்லாம் எங்கனம் விளையாடுகின்றன? பார். நீ இவ்விளையாட்டை வெகு அற்பமாகக் கருதும் அறிவையும் அநுபவத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், நீ விளையாட வேண்டியவனே;

*

*

*

மூத்தீதார், பெரியோர் எதை யநுஷ்டிக் கின்றார்களோ, அதையே மற்ற ஜனங்களும் பின்பற்றுவார்கள். இது சகஜம்; பூந் கிருஷ்ணனும் தமது கீதையில் இங்ஙனம் உரைத்திருக்கிறார்; வயதில் மூத்தோனும் புத்தியிற் பெரியோனு மாகிய நீ இந்த விளையாட்டில் சேர்ந்து விளையாடா விட்டால், சிறு குழந்தை ஜனசமூகங்களும் விளையாட்டை விட்டு விட்டாலும் விட்டு விடும். அதனால் பிரபஞ்சத்திற் கலக்கம் உண்டாகும். சாதுக்களுக்குத் துக்கம் நேரிடும். ஆதலால் விளையாடு; நீ செய்யும் தொழில்க ளெல்லாம் விளையாட்டாயிருக்கட்டும். மனத்தைக் கடினப்படுத்தாதே; இவ்

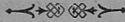
ஆலக விளையாட்டுக்களில் மனம் ரயிக்கட்டும், கைத்தொழில் செய், வியாபாரம் செய், ராஜ்பாதி காரம் செய்; சூற்றமற்ற எல்லாச்செய்கைகளையும் செய். ஆனால் விளையாட்டாகச் செய் விளையாடு. ஆறிவாகிற பட்டப்பகலில் பிரபஞ்சமாகிற தெருவில் வந்து விளையாடு.

*

*

*

மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு மூலையில் முப்பது நாட்கள் உட்கார்ந்திருந்தாலும், விளையாட்டுச் சுகம் வாய்க்காது. விளையாட்டுச் சுகம் தான் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆரந்தம் என்பது. விளையாட்டுச் சுகமென்று நாம் எவ்வளவு லேசாகக் கூறிவிட்டோம். விளையாட்டுச் சுகத்தின் உண்மைப் பெருமையை இத்தகைய தென்று எவரால் கூறமுடியும்? விளையாட்டுச் சுகமே சுகம். ஆதலால் உலக விளையாட்டுக்களில் நீ முன்னின்று விளையாடு; சுகமதுபவி.

ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் எதிரொலிகள்.

[ஸ்ரீமான் எம்-ஸி-நஞ்சண்டராவ் அவர்கள் எழுதியது].

மகான் ஸ்ரீ விவேகானந்த ஸ்வாமிகளுடைய பாதாவிந்தங்களில் சிலநாட்களாவது உட்கார்ந்து, நமது மதம், தேசசரித்திரம், ஜனசமூக நடையுடை பாவனைகள் முதலிய வற்றிற்கும் மேனாட்டாருடைய மதம், தேசசரித்திரம் முதலியவற்றிற்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைப்பற்றி அவருடைய அற்புதமானபோதனைகளைக் கேட்கப் பெற்ற சிலர் இந்த ஜீவிதகாலத்தில் பாக்கியவான்கள் தாம். சென்னையில் ஸாஸ்தோ முக்கு அருகில் கடற்கரையில், கீழே நீலநிறமான கடலையும் மேலே இன்னும் நீலநிறமான ஆகாயத்தையும் உடைய அகன்ற வெளியை நோக்கிக்கட்டப்பட்டு அப்பொழுது உதவித்தலைமைக் கணக்கதிகாரி (அஸிஸ்டண்ட் அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரல்) யாயிருந்த ஸ்ரீமான் பட்டாச்சார்யா ரவர்களால் வசிக்கப்பெற்றிருந்த பங்களாவில் ஸ்வாமிகளும் ஸ்வாமிகளின் எண்ணற்ற ஸ்நேகிதர்களும் கல்லூரி மாணவர்களும் கூடிச் சம்பாஷித்த, அமைதியான, ஆனால் உற்சாகம் நிறைந்த தான கூட்டங்களை உண்மைபாக மறந்துவிட முடியாது. 1892 - வது வருஷம் மார்ச்சுமாதத்திலே, ஏப்ரல் மாதத்திலே ஒருநாள் மாணியில் வெட்டவெளியில் கூடிய அக்கூட்டங்களில் ஒன்றில் ஒரு

கேள்வி கேட்கப்பட்டது:—“ஸ்வாமிகளே, ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு நீலநிறத்தை ஏன் கற்பித்திருக்கிறார்கள்?” எதிரிலிருந்த பெருத்த தண்ணீர்ப்பரப்பை வெகுவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஸ்வாமிகள் திடீரென்று திரும்பி, “ஏனென்றால் நீலநிறம்தான் அகண்டத்தைக் குறிக்கும் நிறம். உன்பக்கத்திலுள்ள இடத்தைப் பார்; அது நிறமற்றிருக்கிறது. ஆனால் மேலேயுள்ள அகண்ட ஆகாயத்தைப்பார், அது நீலநிறமாயிருக்கிறது. கடலிலிருந்து ஒரு கையளவு ஜலம் எடுக்கப்பார்; அது நிறமற்றிருக்கிறது. ஆனால் இக்கடலைப்பார்; நீலநிறமாயிருக்கிறது. உன்னைச்சுற்றியுள்ள மண்ணைப்பார்; அது ஏதோ ஒரு நிறமாயிருக்கிறது. ஆனால் தூரத்திலுள்ளபெரியபர்வதம் நீலநிறமாகத்தோன்றுகிறது. ஆதலால் தான் சர்வஸியாகமாயும் சகலவஸ்துக்களிடத்திலும் அந்தர்க்கமாயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு நீலநிறம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; அவர் அகண்டத்திற்கு அறிகுறியாவார்” என்று பதில் கூறினார். ஸ்வாமிகளுடைய வார்த்தைகளை அப்படியே இங்குக் கூறுவது முடியாது; ஆனால் அன்று மாலே அவர் கூறியதின் கருத்து இதுதான்.

பின்னர் கீழ்காட்டிலும் மேலாட்டிலும் உள்ள தத்துவ சாஸ்திரிகளைப் பற்றிச் சம்பாஷணை யாரம்பித்தது; ஸ்பென்ஸர் என்னும் மேலாட்டுப் பெரியோருடைய தத்துவசாஸ்திரத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசினோர்பலர். ஸ்பென்ஸருடைய தத்துவ சாஸ்திர சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி யுண்டான புகழ்ச்சியைத் தாமும் ஒப்புக்கொண்டது மன்றியில், ஸ்வாமிகள் “ஸ்பென்ஸருடைய அறியமுடியாதது என்பது என்ன? நமது மாயை தான்” என்றார். ஆனால் ஸ்வாமிகள் சட்டென்று திரும்பிவிட்டார். “இந்த மேலாட்டுத் தத்துவசாஸ்திரிகள் அறியமுடியாததைப்பற்றிப் பப்பபடுகிறார்கள்; ஆனால் நமது தத்துவசாஸ்திரிகளோ அறியாததில் ஒரேயடியாகக் குதித்து அதை ஜெயித்து விட்டார்கள். மேலாட்டுத் தத்துவ சாஸ்திரத்தின் பெரும்பேச்சுக்கும் கீழ்காட்டு அறுபவத்திற்கும் இது தான் வித்தியாசம், உங்களுடைய மேலாட்டுத் தத்துவசாஸ்திரிகள் ஆகாயத்தில் எவ்வளவு உயரப்பறக்க முயன்றும் தங்களுடைய கண்களைக் கீழேயுள்ள பிணத்தின்மீதே செலுத்தும் கழுகுகளைப்போன்றவர்கள். அறிய முடியாததைக் கடப்பதற்கு அவர்களால் முடியாது; ஆகையால் அவர்கள் பின்வாங்கு

கிறார்கள்; சர்வ சக்திவாய்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் பொன்னைப் பூஜிப்பதினின்றும் விடுபட்டிருக்க அவர்களால் ஒரு பொழுதும் முடியாது. சர்வசங்கபரித்திபாகத்தின் உண்மைச் சக்தி மேனாட்டு ஜனசமூகங்கட்கு விளங்காது. அநேகர் தியாகம் செய்கிறார்கள் என்பது உண்மையே; அநேகர் தன்னலத்தை அபரிமிதமாக மறுக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே; ஆனால் அவர்கள் தியாகம் செய்தபொழுதும் தன்னலத்தை வெறுத்தபொழுதும் இன்னும் அதிநுட்பமான, மகத்தான சக்திகளை யடைந்து பூஜையையும் புகழ்ச்சியையும் பெறுதற்காகவே இப்படிச் செய்கிறார்கள். அடியோடு அகம் அழிந்த தன்மை நம்முடைய சிலமகாத்துமாக்களுடைய ஜீவிதத்தில் தான் காணப்படலாம். அநேகர் உலக அதி காரங்களை விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான்; ஆனால் சூட்சுமசக்திகளையும் சித்திகளையும் அடைவதற்காகவே இப்படிச் செய்கிறார்கள்”

“அப்படியாயின், ஹிந்துமதத்தின் முக்கியக் கொள்கைகள் தாம் எவை?” என்று கலலூரிப் பண்டிதர்களில் ஒருவர்கேட்கவே, ஸ்வாமிகள் சட்டென்று “ஹிந்து மதத்தின் மூன்று முக்கிய கொள்கைகளாவன, (1) ஈசுவரன் ஒருவன் உளன் என்பதில் நம்பிக்கை, (2) வேதங்கள் ஈசுவரவாக்கியங்கள் என்ற நம்பிக்கை (3) கர்மநியதியிலும் புனர் ஜன்மக் கொள்கையிலும் நம்பிக்கை” என்று பதில் கூறினார்.

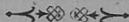
“ஹிந்து மதத்திற்கும் மற்றமதங்களுக்கு முள்ள ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் யாதெனில், மனிதன் குற்றத்திலிருந்து குணத்திற்குச் செல்கிறதில்லை, மனிதன் உண்மையிலிருந்தே உண்மைக்குச் செல்கிறான், தாழ்ந்த உண்மையிலிருந்து உயர்ந்த உண்மைக்குச் செல்கிறான், என்று ஹிந்து மதம் கூறுகிறது. வேதங்கள் அபிவிருத்தியாகிய காட்சியினால் படிக்கப்படவேண்டும். மதமானது அத்வைத நிச்சயத்தில் முடிவுறுகிறவரையில் அதன் அபிவிருத்தியின் சரித்திரம் முழுவதும் வேதங்களில் இருக்கின்றது. ஹிந்து மதத்தில் இதுவரையில் இல்லாததாக புதிய மதஅறிவு ஒன்றும் இனிமேல் எக்காலத்தும் ஏற்படாது”. இவ்விஷயத்தை இன்னும் தெளிவாக விளக்கும் பொருட்டு, ஸ்வாமிகள் கூறிய தாவது:—“எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமாக ஒருவஸ்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பொழுது எப்படி ரசாயன சாஸ்திரத்தின் அபி

விருத்தி நின்றுபோகுமோ, எல்லாச் சக்திகளுக்கும் காரணமாக ஒரு சக்தி கண்டுபிடிக்கப் பட்டபொழுது எப்படி ஜடசாஸ்திரத்தின் அபிவிருத்தி நின்றுபோகுமோ, அப்படியே ஏகீகபாவம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டபொழுது மதத்தின் அபிவிருத்தியும் நின்று விடுகிறது; அப்படி தீர்மானமடைந்த மதம் ஹிந்து மதம்.”

“ஸ்வாமிகளே, தங்களுடைய மதம் என்ன?” வென்று ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஸ்வாமிகள் வெகு கம்பீரமாக “நான் எந்தமதத்தைச் சேர்ந்தவனோ, அந்தமதத்திற்குக் கிறிஸ்தவமதம் ஒரு கீளையும் புத்த மதம் ஒருநலகக் குழந்தையுமாகும்” என்று மொழிந்தார். இப்படிக்கூறிவிட்டு, அவர் ஹிந்துக்களுக்கும் மற்ற ஜனசமூகங்களுக்குமுள்ள வித்தியாசங்களை யெடுத்துக் காட்ட ஆரம்பித்தார். “உலகத்தில் இரண்டாவது அபிவிருத்திகள் உண்டாயிருக்கிறார்களென்றன. ஒன்று, ராஜீக சம்பந்தமான அபிவிருத்தி; மற்றது, மதாபிவிருத்தி. ராஜீக சம்பந்தமான அபிவிருத்தியில் கிரேக்கர்கள் முதன்மைபெற்றனர்; தற்கால ராஜீக ஸ்தாபனங்களெல்லாம் கிரேக்கர்களுடையகொள்கையின் அபிவிருத்தியே. மதாபிவிருத்தியில் ஹிந்துகள் முதன்மைபெற்றனர். ஹிந்துக்களுடைய அதி சீக்கிரமதாபிவிருத்தியும் எல்லாவற்றிலும் அதி உட்ப்பொருளைக் கிரகிக்கும் அவர்களுடைய சாமர்த்திய ஸ்வபாவமும் அவர்கள் எப்பொழுதும் உபர்த் லட்சியங்களையுடையவர்களாயிருப்பதற்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. ஹிந்துக்களுடைய தற்கால நிலைமைக்கும் இவையே காரணம்! ஹிந்துக்கள் மேனாட்டாரிடமிருந்து சிறிது மிருகத்தன்மைபைக் கற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்குச் சிறிதுமானுடத்தன்மைபைப் போதிப்பதற்குக்காலம் வந்திருக்கிறது.”

“ஹிந்துவினுடைய தற்காலமதம் “தொடாதே” யென்பதும் உதாசீனதையும் ஹிந்து மதத்தை ஆராய்ச்சியெய்யும் மேனாட்டு மாணவர்களுடைய அரைகுறையான போதனைகளைப் பின்பற்றி ஜன சமூக விஷயத்தில் மாத்திரமன்று, மதவிஷயத்திலும் கூட மேனாட்டாரைப்போல நடக்கமுபற்சி செய்தலுமேயாம்.” கடைசியில் ஸ்வாமிகள் பின்வரும் வார்த்தைகளினால் எச்சரிக்கையெய்து சம்பாஷணையை முடித்தார்:—“அவசியமாயின், உங்களுடைய ஜனசமூக வழக்கங்களை விருத்தியெய்து கொள்ளுங்கள், உங்களுடைய விதவைகளுக்கெல்லாம் விவாகம் செய்துவையுங்கள்;

ஜாதீஸ்தாபனத்தினால் இனிபயனில்லை பென்றால் அதைத் தொலைத்து விடுங்கள்; ஆனால் மதத்தைவிட்டு விடாதீர்கள். ஒருவன் ஜனசமூகநிலையங்களில் யுக்திவாதியாயிருக்கலாம். ஆனால் மதநிலையத்தில் வைதீகனாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

பிரகிருதி.

பிரஹ்மஸ்ரீ வ. வெ. சுப்பிரமணியப் பரவர்கள் எழுதியது.

நாம் அழகு என்னும் சாகரத்தில் எப்பொழுதுமே மிதந்து கொண்டிருக்கிறோம். பிரகிருதி தேவியானவள் எல்லையில்லாத சித்திரசாலை யொன்று செய்து அதில் யதேச்சையாக உலாவி ஆநந்தத்தை யதுபயிக்கவேண்டுமென்றே நம்மை அதன் மத்தியில் விட்டிருக்கிறாள். நம்முடைய விட்டைவிட்டு நான்கு அடி எடுத்து வைத்துவிட்டால் நீபாதும், உடனே பிரகிருதி தேவியின் சந்திகாணத்தில் நுழைந்து விடுகிறோம். அந்தத் திருச்சபையில் தான் என்ன கூத்து, என்ன நடனம், என்ன களி, என்ன ஆநந்தம்! இதோபார், ஒரு விஸ்தாரமான பசும்புல் தரை! இங்கேயிருந்து பார்த்தால் அது நீல நிறமான தெளிந்த ஆகாயத்தைப் பிரதிபிழும்பித்துக்காட்டும் நீரோடை மாதிரியிருக்கிறது. தென்றற்காற்றுக்கு அது தலை வணங்கிக்கொடுக்கிறது. ஓடையில் அலைக்கிறது போலவே யிருக்கிறது. அதற்குத் தான் என்ன மழமழப்பு! என்ன குளிர்ச்சி! அதில் உட்கார்ந்தாலே போதும், பிரஹ்மநந்தமாக விருக்கிறது. உட்கார்ந்து கொண்டு நம்மைச் சுற்றியுள்ள சௌந்தர்ப் சாகரத்தில் சற்றுக் குளிப்போம்: எங்கு பார்த்தாலும் மரங்கள் நம்மை யழைக்கின்றன. அவற்றின் பசுமையும் செழுமையும், வளர்ச்சியும் மணமும் நமது உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. அவற்றின் தளிக்கலிலுள்ள இளம்பச்சையும், முதிர்ந்த இலைகளின் ஆழ்ந்த நீலமும் மலர்களின் சித்திரமான வர்ணங்களும் கந்தங்களும் நம்மை மயக்குவதற்கென்றே செய்யப்பட்டன போலிருக்கின்றன. ஆனால் விருகூடங்களின் அழகுகள் எல்லாவற்றையும் விடமேலான அழகு எனக்குத் தோற்றுகிறது. அவற்றின் ஓயில் தான். காட்டிலிருக்கும் ஜீவஐந்துக்களுக்கு மனிதனையும் அவ்வவற்றின் வைரிகளையும் பார்க்கும்போது உண்டாகும் பயத்தினால் அவற்றின் அழகு குறைவுபடுகிறது. மனிதனுக்கு,

முக்கியமாக நகரத்தில் வசிக்கும் மனிதனுக்கு, காமம், க்ரோதம் அழக்காறு, அகங்காரம் முதலிய தீக்குணங்கள் மனத்தில்புகுந்து இடைவிடாது எரிந்துகொண்டிருப்பதால், முகமானது ஒளிசுன்றி விடுகிறது. அவன் நடந்தாலும், சின்றாலும், பேசினாலும், வேறு யாது செய்தாலும் ஸ்வபாவமாக யிருப்பதில்லை. எல்லோரும் தன்னை யேபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற உணர்ச்சி அவனுடைய செயல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கலந்து அவற்றைப் பாழ் செய்கின்றது. ஆனால் மரங்கள் அசையாது நின்றாலும், மந்தமாருதத்தில் மெதுவாக அசைந்தாலும் சண்ட மாருதத்தில் அலை அலை பென்று அலைக்கப்பட்டாலும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் ஒரே மாதிரி ஒயிலுடன் இருக்கின்றன. எந்த நிமிஷத்திலும் அவற்றின் பரிபூர்ணமான எழில் குறைவு படுகின்றதில்லை.

ஆனால் மரங்கள் பிரகிருதியாகிய வீணையில் ஒரு தந்தி தான். இந்த தெய்வீக வீணையின் தந்திகளுக்கும் அவற்றினின்றும் பிறக்கும் நாதங்களுக்கும், ரஸிகள் ஹிருதயத்திற்கு அவை பேசுகிற நவரஸோ பேதமான வார்த்தைகளுக்கும் எல்லையும் உளதோ? உத்தியர்னமும், அதனுள்ளே மரங்களுக்கிடையில் பின்னம் பின்னமாகத் தெரியும் நீல ஆகாயமும், உத்தியானத்துக்குப் பிராணனைக்கொடுத்து வளர்க்கிற நீரோடையும், அதில் மலர்ந்து உச்சலாடிக்கொண்டிருக்கும் தாமரை, செங்கழுநீர், கருங்குவளை முதலிய நறுமலர்களும் மனத்துக்கு ஒரு மோகனத்தைத் தருகின்றன. அருணோதயத்தில் பக்ஷிகளின் ஆரந்தக்களி நாதமும், நடுமத்தியான கோத்தில் உத்தியானத்தின் உள்ளுக்குள்ளே யிருந்து அவை கூவுகின்ற அமர்ந்த சப்தமும் கேட்க ஆகந்தமாக இருக்கிறது. இன்னும் உன்னதமான ஸ்தானி வேண்டுமானால் மலைகளுக்கும் மகாரண்ணியங்களுக்கும் சமுத்திரச்சுக்கரைக்கும் போகவேண்டும். இங்கே பிரகிருதி தேவிதனியரசு செலுத்துகிறாள். இவற்றினிடத்தில் மனிதன் வரும் போது பயபக்தி யோடு வரக்கூடவன். அவற்றின் மகோந்நதமான காஷ்டியைக் கண்ணாரப்பருகித் தேவியைக் கைதொழுது ஏத்தக் கூடவன். தன்னுடைய மனத்தை அவற்றின் மகா கோஷத்தின் சுருதிக்குச் சம்மேளப்படுத்திப் பெருமை பென்பதன் சுவையை அறியக் கூடவன்.

* இந்த நானாவிதமான கானங்களுக்கும் தம்புருபோல சுருதி கொடுத்துக்கொண்டு பூயியும் ஆகாயமும் விளங்குகின்றன. பிர

கிருதியின் ஒவ்வொரு ஆவர்த்தத்திற்கும் ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் லயஸ்தானம் பூமியும் ஆகாயமும் சந்திக்கிற சக்கரவாளம் (அடிவானம்). அது தான் ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் தீர்மானம்கொடுக்கிறது. அதைபார்த்த நிமிஷத்தில் மனம் ஒருமுகப்பட்டுவிடுகிறது. இந்த லயஸ்தானத்திலிருந்து ஆரோகண பரம்பரை, அருளைதயத்தின் இளஞ்சிவப்பு, சூர்யோதயம், ஜோதியின் பெருக்கம், அஸ்தமனம், சந்திவேளையின் பலவர்ணப்படைப்பு, நட்சத்திரங்கள், சந்திரன், சந்திரனுடைய மோகனமான கார்த்தி, மழை, இடி, மின்னல், இதன் அவரோஹணக்கிரமம், காடு, சோலை, மலை, நதி, வெள்ளம், ஏரி, ஓடை, துளிகள், மலர்கள், இலைகள், காய்கள், பழங்கள், சருகுகள், இளந்தென்றல், சண்டமாருதம், பசுவிகளின் மகா நாதம்.

இவ்விதம் எத்தனையோ சொல்லிக்கொண்டு போகலாம். பிரகிருதியின் கோலங்களை யாரால் சொல்லி முடித்தல் சாத்தியம்? உலகம் ஆரம்பித்த காலம் முதற்கொண்டு இன்று வரைவில் கவிகள் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். மகான்கள் அதுபலித்திருக்கிறார்கள். மனித ஜாதியின் பெரும்பகுதி கண்ணூர்ப் பார்த்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கும் பிரகிருதியின் வனப்பு புத்தபுதிதீதடியாழிய பழயதாகவே இல்லை. நாளைக்கும் அவள் மாறுவதில்லை. அழியாத யௌவனத்தை அவள் ஈஸ்வரனிடத்து வரமாகப் பெற்றிருக்கிறாள்.

அவள் தான் மாத்திரம் நித்திய யௌவன வரத்தைப் பெற்றிருக்கிறாளில்லை. தன்னிடத்தில் வருகிற சகல ஜீவஜந்துக்களுக்கும் சிறுமையையும், கோணலையும், மூப்பையும், விசாரத்தையும் மாற்றி அழிபாத அழகைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதிகை மணியை அவளுடைய அருந்தமானகைகளில் வைத்துக்கொண்டு காத்திருக்கிறாள். பிரகிருதியின் சந்திதானத்தில் வசிப்பவருடைய முகத்தைப் பார். என்னதேஜசு, என்ன வீர்யம், என்னதெளிவு, என்ன சார்த்தி, என்ன தீரம், என்ன ஸ்வாதீனம், விளங்குகிறது. அதில் பிரகிருதியேயுடைய தினம் பழகுநீவன் குடிலுபுத்தியோடு இருக்க முடியாது; அவன் மனத்தில் துள்ளிக் குதிக்கிற உற்சாகம் பிறக்கும். அவனைப் பயம், நாணம் என்றதியவாசனைகள் அணுகா. அவன் சிங்கம் போல யாருக்கும் தலைவணங்காது கம்பிரமாக நடப்பான்.

அவனுடைய உணர்ச்சி தீராமாகும். அவனுடைய ஹிருதயத்தில் ஜீவதயை நிரம்பியிருக்கும். அவன் மகா புருஷனாகிவிடுவான். இந்திரியங்களுக்கும் மனத்துக்கும் சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும் புருஷனைப் பரம்பொருளோடு சேர்த்து வைக்கக்கூடியது. மானஸ்வபாவீசுப் பரவெளியிலிருந்துகொண்டு, குருடர்கள் போலவும் ஆந்தககள் போலவும் வசிக்கிற மனிதரினும் கடைவேறு உண்டோ? ஆனால் எத்தனை பேர் இந்தப் பரமாந்தத்தை யநுபவிக்கிறார்கள்? இப்படி யொரு ஆந்தகக் கடல் தமது வெளிவாசலிலேயே இருந்துகொண்டு தங்களை இடைவிடாது அழைக்கிறது, எங்கே கவனியாதிருந்து விடப்போகிறார்களோ வென்று நிமிஷந்தவறாமல் மோதிக்கொண்டிருக்கிறது. என்பதை எத்தனை பேர் கேவலம் உணர்கிறார்கள்? மிகவும் சொற்பப் பேர்கள் தாம் இந்தக் காட்சியின் லேசாலேசத்தைப் பார்க்கிறார்கள்; மற்றெல்லோரும் இந்த ஸ்வயம்பிரகாச வெளியினிடையில், இருட்டறையிலிருப்பது போலவேயிருந்து கொண்டு, காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். பொழுது விடிந்தது முதல் கண்ணயர் கிறவகையில் அற்பாற்பமான சிந்தைகளிலேயே நமது அறிவைச் செலுத்துகிறோம். சம்சாரத்துக்கு நகைவாங்கலாமா? வீட்டில் மின்சார விளக்கு (எலெக்ட்ரிக்லைட்)ப் போடலாமா? குதிரைவண்டியை மாற்றி விட்டு மோட்டார்வண்டி வாங்கலாமா? என்ற உத்திருஷ்டமான! எண்ணங்கள் நமது 'தலைவர்' களுடைய மனத்தில் இடைவிடாது வேலைசெய்துகொண்டிருக்கின்றன. வட்டியைப்பற்றியும், வாகியைப்பற்றியும், தரகைப்பற்றியும் லாபத்தைப் பற்றியும் நமது சாவகாரிகளும் செட்டிகளும் நாள்முழுதும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண ஜனங்கள் எவ்விதம் வேலை செய்தால் நிரம்பப்பணம் சம்பாதித்துவிட்டு "ஹாய்" யாயிருக்கலாமென்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேகாலத்தில் பிரகிருதி ஆயிரம்வர்ணமான புதிய உடைகளை உடுத்திக்கொண்டு, ஆயிரம்ஸ்தாகியுள்ள ச்வரத்தில் பாடிக்கொண்டு, ஆயிரம் நறுமலர்களின் மணத்தை விசிக்கொண்டு நிருத்தம் செய்கிறாள், ஆனால் பணப்பித்தும் போகப்பித்தும் ஏறியிருக்கிற இந்த ஜாதிக்குக் கண்போய் விட்டது.

அறிவாளிகள் கண்ணாத்திறந்து கொண்டு ஈஸ்வரன் நமக்கு அருளியிருக்கிற இந்த ஆந்தகத்தை இடைவிடாது அநுபவிக்கக்

	வடசொல்	பொருள்
(1)	பரம்	மேலானது.
(2)	பலம் (ப=ph)	பயன்
(3)	பலம் (ப=b)	வலிமை
(4)	பாரம் (ப=bh)	சுமை.

வெவ்வேறு எழுத்துக்களை முதலாகக்கொண்ட இந்தநான்கு சொற்களையும் தமிழில் வழங்கி வருகிறோம். ஆனால், “எல்ல செட்டி லெக்க ஏக லெக்க” என்பது போல எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே “ப” தான் போடுகிறோம்.

ஆனால், ஸம்ஸ்கிருதச் சொற்களை ஸம்ஸ்கிருத வழக்கப்படி நாம் உச்சரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை யாதலால், நமக்கு அந்த எழுத்துக்கள் வேண்டிவதில்லையென்று சிலர் ஆக்ஷேபிக்கலாம். சரி. நியாய மென்று வைத்துக் கொள்வோம்.

வெளி நாட்டு ஊர்களின் பெயர்களையும் மனிதர்களின் பெயர்களையும் நாம் சரிபாண்படி சொல்ல வேண்டுமா, அதுவும் வேண்டாமா? சுதேச மித்திரன் பத்திரிகையைச் சென்ற 15 வருஷங்களாகப் படித்துவரும் ஒரு அப்பங்கார் நமது நிரானக் கட்சித் தலைவராகிய ஸ்ரீ கோகளை (Gokhale) யின் பெயரைத் தப்பாக உச்சரிப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ‘தங்கம்’ என்ற சொல்லில் ‘க்’ உச்சரிப்பது போல அப்பெயரின் முதலெழுத்தாகிய ‘கோ’ (Go) வை மெலிதாகச் சொல்லவேண்டும். பிராமணர் ‘கோபுரம்’ என்று சொல்லும் போது ‘கோ’ வை எப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ அதுபோல ‘கோகளை’ யின் முதலெழுத்தையும் சொல்லவேண்டும். இரண்டாவ தெழுத்தாகிய ‘க’ என்பதை ‘க்ஹ’ என்ற ஒலி இலேசாகத் தோன்றும்படி அழுத்தி உச்சரிக்கவேண்டும். ‘மஃம்’ என்று வைதிகப் பிராமணர் சொல்வது போலே, டி அப்பங்கார் இதை (Kokhale) என்று சொன்னார். அவர்மேல் குற்றமில்லை, சுதேசமித்திரன் மேலும் குற்றமில்லை; தமிழில் எழுத்துக் குறைகிறது.

பெல்லாரி, குத்தி, பரூஸ், பம்பாய்-என்று நமது நாட்டு ஊர்ப் பெயர்களைக்கூட நாம் விபரீதமாக எழுதும்படி நேரிட்டிருக்கிறது! இதற்கென்ன விமோசனம்?

கல்கத்தாவின் விருக்கும்போது ஸ்ரீமான் அரவிந்த கோஷ் (இவர் பெயரையும் தமிழில் சரியாக எழுத இடமில்லை “Glosh” என்பதை “Kosh” என்று எழுத நேரிடுகிறது!)—ஸ்ரீமான் அரவிந்தர் தமிழ் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினாராம். அங்கு தென்னாட்டு மனிதர் ஒருவர் இவருக்கு நமது அரிச்சுவடி முழுதும் கற்றுக் கொடுத்தார். முதல் பாடப்புஸ்தகமும் நடந்தது. அப்படி யிருக்கும்போது ஒருநாள் ஒரு தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகை பகப்பட்டது. அதில் “பிரேகிர நாத தத்த குப்தர் வழக்கு” என்று மகுடமிட்டு ஒரு வ்யாஸம் எழுதியிருந்தது. அதைப்பார்த்து விட்டு அரவிந்தர் தமது தமிழ்வாததியாரிடம் “இதென்ன?” என்று கேட்டார். வாத்தியார் “இது ஒரு பெங்களிப்பெயர்” என்று சொன்னாராம். அரவிந்தர் மயங்கிப்போய் “எப்படி?” என்று கேட்டார். வாத்தியார் “Birendranath Datta Gupta” என்று அச்சொல்லை பெங்களிஸ்பத்திலே சொன்னார். “இங்கிலீஷ் தெரியாத கிராமத்துக் தமிழர் இச்சொல்லை எப்படி வாசிப்பார்கள்?” என்று அரவிந்தர் கேட்டார். “நீர்வாசித்தது போலவே Pirendiranata Tatta Kuptar (t=த) என்றுதான் வாசிப்பார்கள்” என்று வாத்தியார் சொன்னாராம். இன்னும் அரவிந்தர் இந்தக் கதைபைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிக்கிறார்.

நமது பத்திரிகைகளில் ஐரோப்பாவிலுள்ள நகரங்கள், நதிகள், மலைகள், முதலியவற்றின் பெயர்களைப் பார்க்கும்போது கண் கூசுகிறது. அதைத் தமிழ் மாதிரிமறிந்த தமிழர் எப்படி வாசிப்பார்களென்பதை நினைக்கும்போதே காது கூசுகிறது.

இங்கிலீஷ் அகஷாத்தில் ப்ரெஞ்ச், அரபி, பார்ஸி, ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பாஷைகளின் பதங்கள் சிலவற்றை எழுதுவதற்கு, ஸாதாரண இங்கிலீஷ் அரிச்சுவடி இடங்கொடாததைக் கருதிச் சில புதிய குறிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா ஐரோப்பிய பாஷைகளுமே அந்நிய பாஷைகளிலுள்ள னிசேஷ உச்சரிப்புகளுக்கிணங்கும்படி சில தனிக்குறிகள் ஏற்பாடுசெய்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

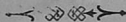
நாமும் அப்படியே சில னிசேஷக்குறிகள் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளுதல் மிகவும் அவசியமாகும்.

ஏற்கெனவே நான் இந்தக் குறையை நீக்கும் பொருட்டாக மிகவும் சலபமாக ஐந்து நிமிஷங்களில் யாரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சில குறிகள் தயார்செய்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்புதியவழிபைத் தமிழ் நாட்டுப் பத்திராசிரியர்களும் பிறரும் அறியும்படி துண்டுப்பத்திரிகைகள் போட்டு வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய ஹெளசுக்கள் எனக்கு இன்னும் சில மாதங்கள் கழிந்தபிறகுதான் ஏற்படும்.

இப்புதிய உபாயத்தை அனுஸரிப்பதால் இப்போது நாமெல்லோரும் எழுதிவரும் முறைமைக்கு யாதொரு ஸங்கடமும் உண்டாகாது. புதிய குறிகள் தெரியாதவர்கள்கூட வழக்கம்போலவே படித்துக்கொண்டு போவார்கள். யாருக்கும் எவ்விதமான சிரமமும் ஏற்படாது. நமது பாஷைக்கு நமது அரிச்சுவடிபோதும் அந்நிகைப் பெயர்கள் முதலியவற்றுக்காக மாத்திரமே இப்புதிய முறை ஏற்பட்டது; எனது புதிய முறையை இப்போதே அறிந்துகொள்ள விரும்புவோர் கீழ்க்கண்ட என்விலாஸத்துக்கு இரண்டரை தபால் முத்திரை வைத்தனுப்பினால் அவர்களுக்கு இம்முறை நல்ல கைபெழுத்தில் தெளிவாக எழுதுவித்து அனுப்புகிறேன்.

சி. சுப்பிரமணிய பாரதி,
தர்மராஜாதேரு, புதுச்சேரி.

குறிப்பு:—மறறப் பத்திரிகைகளும் இதைப்பிரசுரிக்குமாறு வேண்டப்படுகின்றன.

பழிக்குப் பழிவாங்கிய பெண்மணி.

(முன் தொடர்ச்சி.)

மணக்கோலத்துடன் வந்த ஆமத்ஷா யுத்தகோலம் பூண்டுகொண்டான். அகோர கோட்டையானது 3000 ரஜபுத்திரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்தது. விவாக நிச்சயத்தை முன்னிட்டு மணப் பெண்ணையும் அவளுடைய தகப்பனையும் சந்தோஷிப்பிக் கும்பொருட்டு ஆமத்ஷா அனுப்பியிருந்த திரவியங்களெல்லாம் கோட்டை மதில்களைப் பலப்படுத்துவதிலும் ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதிலும் சேகரிப்பதிலும் செலவழிக்கப்பட்டன. மகம்மதியர்கள் கோட்

டைமதில்களண்டையில் வரும்வரையில், ரஜபுத்திரர்கள் சும்மாயிருப்பார்கள்; அவர்கள் கிட்டெருங்கி விட்டதையறிந்தவுடன், அவர்களை விலையெடுத்து விழ்த்துவார்கள்; அல்லது கோட்டைமதில்களின்மீது எவரும் அறியாமல் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த பெருங்கற்களை உருட்டிவிட்டு விடுவார்கள். சிலவேளைகளில் மகம்மதியர்கள் ஏணிவைத்துக் கோட்டை மதில்களின்மீது ஏறும்படி விட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் முதலாவது மகம்மதியன் மதில்களின்மீது ஏறுவதற்கு இருக்கும் சமயம்பார்த்து, ஒருபெரிய கோவினால், அந்த ஏணியைத் தட்டிவிடுவார்கள். அந்த ஏணியின்மீது படிப்படியாய் யேறிக்கொண்டிருக்கும் எண்ணற்ற மகம்மதியர்கள் எல்லோரும் கீழேவிழுந்து மடிவார்கள். மகம்மதியர்கள் அந்தக் கோட்டையைத் தகர்ப்பதற்குச் செய்த முயற்சிகளெல்லாம் பயனில்லாது போய்விட்டன. ஆதலால் அக்கோட்டையைத் தகர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மகம்மதியர்கள் விட்டுவிட்டு, அக்கோட்டைக்கு ஆகாராதிகள் போக்குவரவில்லாது செய்து விட்டால், அக்கோட்டை தானே சீக்கிரத்தில் சரணடைந்து விடுமென்று நம்பி, அக்கோட்டையைச் சுற்றிப் பலமான சைந்தியங்களை நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

இங்ஙனம் இரண்டு முன்று மாதங்கள் சென்றன. ஆகாராதிகள் கோட்டைக்குள் குறைய வாரம்பித்து விட்டன. இப்பொழுது தான் என்ன? பர்வதவிங் தனது புத்திரியைப் பாதுஷாவுக்கு விவாகம் செய்விக்கச் சமமதித்து விட்டால், தானே பாதுஷா போன்று சர்வாதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டு சுகமாக விருந்திருக்கலாம். வாசகர்களே! நமது முன்னோர்கள் பிராணனைவிட மானத்தையே பெரிதாகக்கருதியவர்கள். ஆதலால் பர்வதவிங் சம்மதிக் கவேயில்லை. ரஜபுத்திரர்கள் மரிப்பதற்குத் துணிந்துவிட்டார்கள். ஆனால் ரஜபுத்திரர்கள் இறந்துவிட்டால், அவர்களுடைய மனைவிகளையும் புத்திரிகளையும் மகம்மதியர்கள் கற்பழித்து அலங்கோலம்செய்து விடுவார்களே பென்று நினைத்து, முதலாவது அவர்களை ஜோஷூர் என்னும் கிரியையினால் மகாசக்திக்குப் பஸிகொடுத்து விட்டுப் பின்னர் எதிரிகளை எதிர்ப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸ்திரீக ளெல்லோரும் அலங்காரமான கல்வியாண உடையுடுத்துக்கொண்டு அக்கினிக் குழியில் பாய்வதற்கு ஆயத்

தமாணர்கள். சில ஸ்திரீகள் போர்க்கோலம் பூண்டு புருஷர்களுக்கு உதவியாக யுத்தம்செய்யப் புறப்பட்டார்கள். பர்வதலிங்கினுடைய மனைவி அக்கினியில் பாயத் தயாராயிருக்கும் அங்கனைகளுக்குள் அக்கிரஸ்தானத்தை வஹித்து. அவ்வூரிலுள்ள ஸ்திரீகளையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்துவிட்டாள். பிரமாண்டமான அக்கினி குண்டமொன்று வெட்டப்பட்டது. ஆகாயமளரவும்படி அக்கினி வளர்க்கப்பட்டது. பர்வதலிங்கினுடைய மனைவியும் மற்ற ஸ்திரீகளும் அக்கினி குண்டத்தை வலம்வந்தார்கள். கிழக்கு நோக்கி நின்றார்கள். எல்லோரும் கையை உயரத்துக்கிக் கொண்டு மகாசக்தியைப் பிரார்த்தித்தார்கள். மறு நிமிஷத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் அக்கினியில்பாய்ந்து கிட்டார்கள். ஆ! ஆ! என்ன வீரத்தன்மை! என்னவீரத்தன்மை! என்ன வைராக்கியம்! குழந்தை குட்டிகள் அனைவரும் அக்கினியி லீடப்பட்டார்கள். கீவியுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களெல்லாம் அக்கினியில் எறியப்பட்டன. இன்னும் அவ்வூரிலிருந்த அரண்மனை, மேடை, மாளிகைகளெல்லாம் நெருப்புக் கொளுத்தப்பட்டன.

மண், பெண், பொன் இம்முன்றையும் அக்கினியில் தியாகம் செய்துவிட்டு ரஜபுத்திரர்கள் மஞ்சள் உடைதரித்துக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டார்கள். கோட்டைக்கதவு திறக்கப்பட்டது. அநேகநாட்களாகக் கூண்டுகளில் அடைக்கப்பட்டுப்பட்டிணி சீடந்த சிங்கம்போலப் பாய்ந்தார்கள் ரஜபுத்திரர்கள் மகம்மதியர்களின்மீது. மகாசக்திபாகிய மகாகாளியே தலைமை வகித்து யுத்தம் நடத்துவதுபோல, அதி பபங்கமான யுத்தம் நெடுநேரம் நடத்தது. பர்வதலிங்கினுடைய புத்திரன் ராமலிங் என்பவன் ஒரு முறை பாதுஷா உட்கார்த்திருந்த அம்பாரியை அடித்து வீழ்த்தி விட்டான்; பாதுஷாவும் மண்ணில் உருண்டு புரண்டான். ஆயினும் அதிர்ஷ்டதேவதை அவன் வசம் இருக்கும்பொழுது எவரால் என் செய்யமுடியும்? பதினாயிரக் கணக்காகத் திரண்டுவந்திருக்கும் மகம்மதியப் பெருஞ்சேனைகளுக்குமுன் ஒரு சிறு ரஜபுத்திரக் கூட்டம் என்னசெய்ய முடியும்? யுத்தம் மகம்மதியர்களுக்கு அறகூலமாகவே முடிந்தது. ரஜபுத்திரர்கள் அனைவரும் ஒருவரும் பாக்கியின்றி யுத்தகளத்தில் விழுந்து சீடந்தார்கள். ஆனால் அடிமைத்தனத்தைவிட மாணமே விரும்பத் தக்கது என்பதை விளக்கிக் காட்டி விட்டார்கள்.

மகம்மதியர்கள் “தீன், தீன்” என்று முழக்கமிட்டுக்கொண்டு அகோர கோட்டைக்குள் நுழைந்தார்கள்; ஆமத்ஷா “லாலாபாய், லாலாபாய்” என்று மனனம் பண்ணிக்கொண்டே கோட்டைக்குள் நுழைந்தான். கோட்டை தீர்மானுஷியமாயிருந்தது. பார்த்தான் பயங்கரமான அக்கினி குண்டத்தை; தான் பட்டபாடெல்லாம் வீணாயிற்றே என்று ஏங்கித்திரும்பினான் தனது ஊர்நோக்கி.

சின்னாட்கள்சென்றன. அதி சுந்தரியாகிய லாலாபாய் அகோர கோட்டையில் அக்கினி குண்டத்தில் மரிக்கவில்லை யென்றும் அகோர கோட்டைக்கு அடுத்த ஊர்தலைவனிடத்திற்கு முற்று கையாரம்பித்ததற்கு முன்னமேயே அவள் அனுப்பப்பட்டு விட்டாளென்றும் ஒருவேஷுகாரன் மூலமாக ஆமத்ஷா அறிந்துகொண்டு லாலாபாயை உடனே தன்னிடம் கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று அத்தலைவனுக்கு ஆணைப்பிணை. பர்வதஸிங்கினுடைய ஸ்நேகிதனாகிய அத்தலைவன் லாலாபாயின் மானத்தைக்காப்பதற்குப் பர்வத ஸிங்கைப்போலவே தயாராகினான். ஆனால்லாலாபாய் தன்பொருட்டு அநாவசியமாக இரத்தம் சிந்தக்கூடாதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு அத்தலைவனிடம் “என்னை விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று பாதுஷா ஒரே பிடிவாதமாயிருப்பதால், அவருடைய இச்சையே நிறைவேறட்டும்; ஒன்றும் தடை சொல்லவேண்டாம்” என்று கூறி, அப்படியே பாதுஷாவுக்கும் சொல்லி யனுப்பிவிட்டு, விவாகதினத்தன்று பாதுஷா அணிந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களைத் தானே யனுப்புவதாகவும் வாக்குத்தத்தம் செய்து விட்டான். ராஜ புத்திரர்கள் அனைவரும் இவனைத் தேசத்துரோகி யென்றும் அண்ணனையும் பிதாவையும் அமர்ச்சகளத்தில் கொன்ற மகாபாதகனை விவாகம் செய்துகொள்ள இசைந்த பிதூர்த்துரோகி யென்றும் பிராதுர்த்துரோகி யென்றும் பலவிதமாக வசைமொழிகள் கூறிக்கடிந்து கொண்டார்கள்.

எவ்விடத்தில் லாலாபாயைப் பற்றி முதன் முதலாவதாக ஆமத்ஷா கேள்விப்பட்டாலே அந்த இடமே அவளை விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு ஏற்ற இடமென்று ஆமத்ஷா அவ்வேரிக் கரையில் இருந்த அழகிய அரண்மனையில் விவாகம் நடப்பது என்று எங்கும்பறையறைவித்தான். இவ்விவாகத்தினால் ஹிந்துக்களையும் மகம்மதியர்களையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி நெடுங்காலம்

ஏகச்சக்ராதி பத்தியம் செலுத்தலாம் என்றும் நிச்சயித்தான். இதுவரை தனக்கு விரோதமாக யிருந்த ரஜபுத்திரர்களை பெல்லாம் மன்னித்து விட்டதாக விளம்பரம் செய்தான். ஹரிந்துக்களுடைய வழக்கங்களைப் பின்பற்றியே விவாகம் நடைபெறுகின்றது என்றும் தெரியப் படுத்தினான். ஆயிரக் கணக்கான பிராஹ்மணர்களுக்கு வேண்டியன யாவும் வழங்கும்படி உத்தரவு செய்தான். வெகு தூரதேசங்களி லிருந்து கூட ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வந்து சேர்ந்தனர்.

விவாக தினம். ஆமத்ஷா அநேக நாட்களாகக் கோரியிருந்த கோரிக்கை ஈடேறப் போகின்றது. ஊரெங்கும் தேவலோகம் போல அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்குப் பார்த்தாலும் வேதகீதங்களென்ன, பற்பல பாஷைகளில் சங்கீதங்கள் என்ன, எண்ணற்ற வாத்திய கீதங்களென்ன, எல்லாம் முழங்குகின்றன. லாலாபாய் அலங்காரமான ஆடையணிந்து உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரையில் சர்வாபரண பூஷிதையாய் எல்லோருடைய மனத்தையும் ஏகமாக இழுத்துக்கொண்டு எழில் மிகுந்து விளங்குகின்றான். பாதுஷா வேர லாலாபாய் அன்புமிசுந்து தனக்கு அனுப்பிய நவரத்தின ஜ்வலிதமான ஆடைகளை யணிந்து கொண்டு கர்வத்தினாலும் மகிழ்ச்சியினாலும் பூரித்து தன்னை மறந்து நிற்கின்றான்.

முகூர்த்தம் நடந்து விட்டது. லாலாபாயும் பாதுஷாவும் பெண்சாதியும் புருஷனுமாய் விட்டார்கள். உடனே லாலாபாய் பாதுஷாவினுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஏரியை நோக்கி யிருக்கும் அவ்வரண்மனையின் மேல் தாழ்வாரத்திற்கு இட்டுச் சென்று, "நாதா, தங்கள் சற்று இந்த சூர்யப்பிரகாசத்தில் நில்லுங்கள், ஏற்கெனவே தகதகவென்று பிரகாசிக்கும் தங்களுடைய மேனியும் இவ்வாடைபாரணாதிகளும் சூர்யப் பிரகாசத்தில் பதினமடங்கு அதிகமாக ஜ்வலிக்கின்றன. தங்களுடைய குடி ஜனங்கள் தங்களுடைய ஆரந்த தர்சனத்தை யடைபட்டும்" என்று கூறவே, ஆமத்ஷா அடைந்த ஆரந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. லாலாபாய் நன்றாக நிமிர்ந்து நேருக்குநேரே பாதுஷாவைப்பார்த்தான். அப்பார்வை பெண்பார்வை யன்று; அப்பார்வை பாதுஷாவின் கண்களின் ஊடே ஊடுருவிச்சென்று அவனது ஹரிநுதபத்தைப் பிளந்ததுபோல் நிருந்தது. பின்னர் அவள் அவனை நோக்கிக்

கூறியதாவது “நாதா, இந்த நிமிஷத்தில் ஏற்படும் ஆநந்தத்தை நன்றாக அனுபவியுங்கள்; அடுத்த நிமிஷத்தில் யாருக்கு என்ன நேரும் என்பதை எவர் அறிவார்” இப்படி இவர்கள் இன்பப்பேச்சுப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, கீழ்பிருந்த ஜனங்கள் பாதுஷாவின் உடைகளில் இருந்த ரத்தினங்கள் நெருப்புப்பற்றி பெரிவதைக் கண்டார்கள். மெல்ல மெல்ல நெருப்பு மிசுந்தது. பாதுஷா காலையும் கைபையும் உதறினான். என்ன உதறியும், அக்கினி பகவான் அவனை விடவில்லை. அவன் எரிந்து கரிந்து சாம்பலாய்ப் போனான். லாலாபாய் தன்னுடைய பிதாவையும் தமையனையும் கொன்ற பாதுஷாவைக் கொன்று பழிக்குப்பழி வாங்கிவிட்டான். லாலாபாயும் பக்கத்திலிருந்த ஏரியை எட்டிப் பார்த்தான்; விழுந்து விட்டான். இதனால் தெரிகிறது யாதெனில், எப்படியாவது எப்பொழுதாவது பழிக்குப் பழிவாங்குவது ரஜபுத்திர குணமாயிருந்தது.

ஸ்ரீ விவேகாதந்த ஸ்வாமிகள் எழுதிய கடிதம்.

[பிரஹ்மஸ்ரீ ராமச்சந்திர சாஸ்திரிகள் மொழி பெயர்த்தது].

நியூயார்க்

அன்பார்ந்த ஐயா,

18-11-1894

கல்கத்தாவில் சமீபத்தில் நடந்த நகர ஆலய (டவுன் ஹால்) சபையில் நடந்தேறிய தீர்மானங்களும் எனது சகோதர ஜனங்கள் எனக்கு அனுப்பிய பிரிய வசனங்களும் கிடைக்கப்பெற்றேன்.

எனது அற்ப ஊழியங்களைப்பற்றி நீங்கள் புகழ்த்தமைக்காக எனது ஹிருதய பூர்வமான நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன். ஐயா, பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

எந்த மனிதனும் அல்லது எந்த ஜனசமூகமும் பிறருடைய சேர்க்கையிலிருந்து பிரிந்து தனித்துவமாய் ஜீவிக்க முடியாதென்று நான் திடமாக அறிந்திருக்கிறேன். பெருமை, ஏதேனும் ஒரு நோக்கம்; அல்லது பரிசுத்தம் என்ற பொய் பெண்ணைகளுடன் (தனித்து நிற்பதற்கு) முயற்சி செய்யப்பட்ட பொழுதெல்லாம் தனித்து நிற்பவனுக்குக் கெடுதலாகவே எப்பொழுதும் முடிந்திருக்கிறது.

இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்கும் தாழ்மைக்கும் காரணம் யாதெனில், பிறருடன் பகைமைபடையே அஸ்திவாரமாக உடைய வழக்கம் என்ற ஒரு சுவரை ஜனசமூகத்தைச் சுற்றிலும் கட்டிவைத்துக் கொண்டதேயாகும் என்று என்மனத்திற்படுகின்றது; ஆதி காலத்தில் இப்படிச் செய்ததில் உண்மையான உத்தேசம் சுற்றிலும் இருந்த பௌதீகமத ஜனசமூகங்களைவிட ஹிந்துக்களுக்குச் சேர்க்கை ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டேயாகும்.

இச்செய்கைக்கு முற்காலத்திலாவது எக்ககையபோலி நியாயங்கள் கூறப்பட்ட போதிலும், எவராலும் தடுக்க முடியாத முடிவு—ஒருவன் தன்னைத்தானே தாழ்த்திக்கொள்ளாமல் பிறரிடத்தில் பகைமை செலுத்த முடியாதென்ற சன்மார்க்க நீதியின் உண்மை-யாதெனில், பூர்வீக ஜனங்களுக்குள் எல்லோருக்கும் முன்னணியில் நின்ற ஜனசமூகமானது இப்பொழுது பரிசாசச் சொல்லாகவும் ஜனசமூகங்களுக்குள் தூஷணைக்கு இடமாகவும் இருக்கிறது. நமது முன்னோர்கள் எந்த நியாயத்தைக்கண்டு பிடித்து பகுத்தறிவதற்கு முதன்மை பெற்றார்களோ அந்த நியாயத்தை மீறி நடந்ததினாலுண்டாகும் பலன் இன்னதென விளக்குவீப்பதற்கு நாமே பாடப்பொருள்களாயிருக்கின்றோம்.

கொடு, எடு, இதவே நியாயம்; இந்தியாவானது இன்னும் ஒருதாம் முன்னணியில் வரவிரும்பினால், அது தனது சொத்துக்களை யெல்லாம் வெளியே கொண்டுவந்து, பூவுலகிலுள்ள எல்லா ஜனசமூகங்களுக்குள்ளும் விரித்துப் பரப்பிவிட வேண்டும்: இதற்குப்பதிலாக அதற்குப் பிறர்யாது கொடுக்கின்றனரோ, அதைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் தயாராயிருக்க வேண்டும்; இப்படிச் செய்தல் அத்தியாவசியமாகும். விரிவே ஜீவிதம்; சுருங்குதலே மாணம். நாம் என்றைக்கு மற்ற ஜனசமூகங்களிடத்தில் பகைமை பாராட்ட ஆரம்பித்தோமோ, அன்றைக்கு மரிக்கவும் ஆரம்பித்தோம்; ஜீவிதமாகிய, விரிந்த வாழ்ச்சைக்கு நாம் திரும்பவும் வந்தாலொழிய, நமது மாணத்தைத் தடுப்பதற்கு எவராலும் எதனாலும் முடியாது.

ஆகையால், பூ'யி'யிலுள்ள எல்லா ஜனங்களுடனும் நாம் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அந்நிய தேசங்களில் யாத்திரை செய்யப்போகின்ற ஓவ்வொரு ஹிந்துவும் மூடக்கொள்கை, ஸ்வயந்ந்

மை இவற்றாலாய மூட்டைகளைப் போன்றும் வைக்கோலின் மீது படுத்துள்ள நாயினுடையது போன்ற நோக்கத்தையே ஜீவித காலத்தில் கொண்டும் இருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்களைவிட தனது தேசத்திற்கு அதிக நன்மையைச் செய்கிறான். மேல்நாட்டு ஜனங்கள் கட்டியிருக்கின்ற ஆச்சர்யமான ஜனசமூக ஜீவிதக் கட்டடங்களெல்லாம் நற்குணமாகிற பலமான தூண்களினால் தாங்கப் பெற்றிருக்கின்றன; அவ்விதமாக அநேகரை உண்டாக்குகிறவரையில் இந்த அல்லது அந்த சக்தியினிடத்தில் வீண்கோபம் காட்டுவதில் பிரயோஜனமில்லை.

பிறருக்கு ஸ்வதந்திரம் கொடுக்கத் தயாராயில்லாதவர்கள் ஸ்வதந்திரத்திற்கு அர்க்களாவார்களா? அவசியமல்லாத கோபத்திலும் வெறுப்பிலும் நமது சக்தியைச் செலவழிப்பதற்குப்பதிலாக நாம் அமைதியாயும் தீரமாயும் வேலை செய்யச் செல்வோம். ஒருவன் எதற்காகவாவது உண்மையாக அர்கனாயிருந்தால், அவன் அதை அடைவதைத் தடுப்பதற்குப் பிரபஞ்சத்தில் எந்த சக்தியினாலும் முடியாதென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். முற்காலம் சந்தேகமில்லாமல் மகிமை பொருந்தியதாயிருந்தது; ஆனால் பிற்காலம் இன்னும் பெருமை பொருந்தியதாயிருக்கும் என்று நான் உண்மையாக நம்புகிறேன். சங்கரர் நம்மைப் பரிசுத்தத்திலும் பொறுமையிலும், விடாமுயற்சியிலும் உறுதியாக நிறுத்துவாராக.

விவேகாநந்தர்.

இந்தியா தேசத்து ஐஸ்வர்யம். 1650.

தற்காலத்தில் நமது தேசமெங்கும் பஞ்சமும் பிணியும் குடிக்கொண்டு நம்மை வருத்தி வருகின்றபடியால், முற்காலமும் இக்காலத்தைப் போலவேதான் இருந்திருக்குமோ வென்று சிலர் ஐயுறலாம். இக்காலத்தைப் பார்க்கிலும் முற்காலத்தில் தேசம் செழித்து ஐஸ்வர்யம் மிகுந்து அந்நிய நாடுகளெல்லாம் நம்மைப் பார்த்து ஆச்சர்யமும் பொருமையும் அடையும்படியாக நாம் அவ்வளவு தனவந்தர்களாயிருந்தோ மென்பதில் சந்தேகமில்லை. அக்காலத்து மேலாட்டுக் கணிகள்கூட நமது அப்போதிய ஐஸ்வர்யத்தை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். நாம் நமது தேசம் தனத்தில்

பெருத்திருந்தது என்று காட்டுவதற்கு நாம் வெகுதூரம் போக வேண்டாம். சுமார் 265 வருஷங்களுக்கு முந்தியுள்ள நமதுதேச சரித்திரத்தை யெடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால், நாம் கூறியதின் உண்மை நன்குபுலப்படும். அக்காலத்து ஒரு ரூபா இக்காலத்து ஒரு ரூபா பதினொரு அணுவக்குச் சரியான மதிப்புள்ளது.

அக்காலத்தில் டில்லி அரசாங்கத்திற்குக் குடிகளிடமிருந்து வசூல் வருமானம் இருபது கோடி ரூபா. இந்த அரசாங்கத்துடன் அப்பொழுது தான் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள தெளலத் தாபாத், தேலிங்கானு, பாக்லானு இம்முன்று நாடுகளின் வருமானம் மாத்திரம்—ஒன்றரைக்கோடி ரூபா. சக்கரவர்த்திக்குச்சொந்தமாகப் பிரத்தியேக நிலங்கள் உண்டு. அந்நிலங்களி லிருந்து சக்கரவர்த்திக்கு வருமானம்—மூன்று கோடி ரூபா.

ஷாஜஹான் சக்கரவர்த்தி தான் ராஜ்யபாரம் செய்ய ஆரம்பித்த இருபது வருஷங்களுக்குள் தான் தர்மங்களிலும் வெகுமதி கொடுப்பதிலுமாக ஒன்பதரைக்கோடி ரூபா செலவழித்தான்—ரொக்கமாக 4½ கோடியும்வேறு பல விதங்களில் 5 கோடியும். அவன் கட்டிய கட்டடங்களுக்கு மாத்திரம் இரண்டரைக்கோடி செலவாயிற்று. அவை பின்வருமாறு:—

ஆக்ரா நகரத்தில்.

மணி முத்துப்பள்ளி வாசல், ஆரண்மனைகள், கோட்டையிலுள்ள தோட்டங்கள்	} 60 லட்சம்
தாஜ்மஹால்	

டில்லி நகரத்தில்

ஆரண்மனைகள்	50 ,,
ஜம்னா மஸ்கித் என்ற பள்ளி வாசம்	10 ,,
டில்லியைச் சுற்றிப் புதியமதில்	4 ,,
டில்லிக்கு வெளியே ஒரு கட்டிடம்	½ ,,

லாகூர் நகரத்தில்.

ஆரண்மனைகள், தோட்டங்கள், வாய்க்கால்	50 ,,
------------------------------------	-------

காபூல் தேசத்தில்.

பள்ளிவாசல், ஆரண்மனை, கோட்டை, நகர் மதில்	12 ,,
---	-------

காஸ்டீர் தேசத்தில்.

அரண்மனைகள், தோட்டங்கள்

8 ,,

காந்தார நகரத்தில்.

காந்தாரம், பஸ்த், ஜமீந்தாவார் இம்முன்று } 8 ,,
இடங்களிலும் தோட்டங்கள்

ஆஜ்மீர் முதலிய தேசங்களில்

ஆஜ்மீர், ஆமதாபாத், இல்கிடங்களில் கட்டிடங்கள் 12 ...

முகள்ளிஸ் புரத்தில்.

அரண்மனைகள்

6 ...

இளவரசரின் அரண்மனை

2 ...

மொத்தம் 272½ லட்சம்

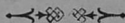
அரண்மனையில் 5 கோடி ரூபா விலைபெற்ற ஆபரணங்கள் இருந்தன. சிற்றரசர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இரண்டு கோடி ரூபா விலை பெறுமான ஆபரணங்கள் இனாமாக அளிக்கப்பட்டன. அரண்மனையிலிருந்த ஐந்து கோடி ரூபா ஆபரணங்களில் சக்கரவர்த்தி தமது தலையிலும் கழுத்திலும், கைகளிலும் இடப்பிலுமாக இரண்டு கோடி ரூபா ஆபரணங்களைப் பணிந்து கொள்வது வழக்கம்; இவ்வாபரணங்கள் அந்தப்புரத்திலுள்ள ஸ்திரீவேலைக்காரர்கள்வசம் இருந்தன. பாக்கி மூன்று கோடி ரூபா ஆபரணங்கள் அரண்மனை யடிமைகள் வசம் இருந்தன. சக்கரவர்த்தியின் கழுத்தில் அணியும் மாலை யொன்று மாதிரி 5 ரத்தினங்களாலும் 36 முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு எட்டு லட்சம் ரூபாவிலை பெற்றது. அரசர்கள் அணியத்தகுந்ததான 125 பெரிய, சக்கரகாரமான ரத்தினங்களால் கோர்க்கப்பெற்ற இன்னும் இரண்டு மாலைகளும் இருந்தன. ஒவ்வொரு மாலையிலும் கட்டடநிலில் வைக்கப்பட்டிருந்த மணியானது ரூபா 40000 விலைபெற்றது. இரண்டு மாலைகளும் சேர்ந்து ரூபா இருபது லட்சம் விலைபெற்றன. இவையெல்லாம் ஆக்பர் சக்கரவர்த்தியால் சேர்த்துவைக்கப்பட்டவை. என்றாலும், சக்கரவர்த்தி யினுடைய கழுத்து ஹாரத்தில் இடப்படும் இரத்தினங்கள் இரண்டாம் தரமானவைதாம். மிகமிக நேர்த்தியான, பெரிய ரத்தினங்களெல்லாம் கிரீடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தக் கிரீடத்தில் 5 பெரிய ரத்தினங்களும் 24 முத்துக்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் எல்லாவற்றி

ம் பெரிபரத்தினமானது இரண்டுலட்சம் ரூபா மதிப்பிடப்பெற்றது; ஆயினும் அது வெளியில் நான்கு லட்சத்திற்குக்குறைபாது விலைபோகும். கிரீடத்தின் மொத்தமதிப்பு பன்னிரண்டு லட்சம். அரண்மனைக்கஜானாவில் இருந்த இரத்தினங்களுக்குள் மிகப்பெரியது இரண்டுலட்சம் ரூபா விலைபெற்றது.

மொகலாயச் சக்கரவர்த்திகள் மயிலாசனம் ஒன்று செய்வித்து அதில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தினார்களென்று கேள்விப்படுகிறோம். மயிலாசனத்தில் முதன் முதலாவதாக 1635-ம் வருஷம் மார்ச்சுமீ 12-ம் தேதியன்று ஷாஜஹான்சக்கரவர்த்தி ஏறினான். இந்தமயிலாசனம் தயார் செய்வதற்கு ஷாஜஹான் தீர்மானித்து, தனது கஜானாவிலுள்ள ரத்தினங்களையெல்லாம் தனக்குக்காண்பிவிக்கும்படி உத்தரவுசெய்து, அவற்றைத்தானே பார்வையிட்டு, அவற்றினின்றும் 46 லட்சம் ரூபாய் பெறும்படியான அழகியரத்தினங்களைத் தானே பொறுக்கியெடுத்து மயிலாசனம் கட்டுவித்தானென்று சொல்லப்படுகிறது. வேலைக்காரர்களுடைய சம்பளம் நீங்கலாக, இந்த மயிலாசனத்திற்குவேண்டிய சாமக்கிரியைகள் மாத்திரம் ஒருகோடி ரூபா பிடித்தனவாம்.

இவ்வபரிமிதமான சொத்துக்களைக் கைப்பற்றுவதற்காக அச்சிய நாட்டினர் படையெடுப்பது ஆச்சர்யமன்றாகையால், இச் சொத்துக்களைக் காப்பாற்றிவைத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு பெரும்படை அவசியமாயிற்று. அந்த சேனையின்கணக்கு பின்வருமாறு:—குதிரைப்படை 200,000; சைக்கியத்தலைவர்கள்-8000; காவற்படை-7000; காலாட்படையும் பிரங்கிப்படையும்-40000; இன்னும் சிற்றரசர்களிடத்திலும் ஜமீந்தாரர்களிடத்திலுமாக 185000 குதிரைப்படை இருந்தது. ஆகமொத்தம்-440000. இந்தப்படை டில்லியில்மாத்திரம் இருந்தது.

இவற்றிலெல்லாம் அக்காலத்தில் நமது முன்னோர்கள் எந்தஸ்திதியிலிருந்தார்க ளென்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்.

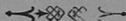
ஜெர்மன் தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை தென்னாப்பிரிக்காக குடியரசுக் தலைவராகிய ஜெனரல் போத்தா என்பவர் கைப்பற்றிக் கொண்டு விட்டார் என்ற சந்தேகவு சமாச்சாரத்தை முன்னிட்டு இம்மாதம் 12-ந்தேதி யன்று அரசாங்கக் கட்டடங்களிலும் பெரிய வியாபாரச் சாலைகளிலும் கொடியிடப்பட்டது.

*

*

*

நமது சென்னைச் சட்டசபையில் ஜமீந்தார்களின் பிரதிநிதி யாயிருக்கும் அங்கத்தினர் வேலைக்கு இம்முறை ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் தாம் முபன்று கொண்டிருப்பதாகப் பொது ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறார். பொதுஜன முயற்சிகளில் ஊக்கமும் சரத்தைபுமெடுத்து உழைத்து வருகிற ரென்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. சமீபத்தில் உலகப்பிரசித்திபெற்ற ஜகதீசச் சந்திர போஸ் என்னும் சாஸ்திர நிபுணர் மேனாடுகளில் யாத்திரை செய்துவிட்டுத் திரும்பவும் இந்தியாவுக்கு வந்தபொழுது கொளும்பு மார்க்கமாகச் சென்னைக்கு வந்து இங்கிருந்து தான் கல்கத்தா சென்றார். ஆனால் இச்சென்னைமாநகரில் அவரைச் சரியான விதமாக வரவேற்பதற்கு ஏற்ற ஜனங்கள் இல்லாது போய்விட்டது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கது. எல்லாக்காரியங்களுக்கும் “நான்” என்று இடுப்பில் கச்சைகட்டிக் கொள்ளும் அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் இச்சமயத்தில் எங்குசென்றனரோ? தெரியவில்லை. பெயரையும் பெருமைமையும் பிச்சையெடுக்கப்புறப்படும் பிரபுக்கள் எங்கு ஒளிந்துகொண்டார்களோ? தெரியவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீமான் போஸ் அவர்கள் கொளும்பு வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்ட ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் உடனே மதுரைச் சங்கத்தில் அவரை வரவேற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து வழியில் இறங்குவதற்கு எண்ணமில்லாதிருந்த போஸ் அவர்களை மதுரையில் இறங்கும்படி செய்து வேண்டிய படி உபசரித்தனுப்பினார். இம்மாதிரியாக இவர் பொது ஜனக்காரியங்களில் முன் நிற்கின்றதினால், இவர் சட்டசபையில் அங்கத்தினர் ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியானவர் என்றே நம்புகிறோம்.

சர்வம் மபிரஹ்மயம்.

ஐகத் ஜீவன்களே மனோமயக்கம்.

இதைத் தெளிவிக்க ஒருவராலு மாகாது.

கருணைப் பிரவாகநீதி வைத்தியசாலை

டி. என். தீர்த்தகிரி முதலியாரவர்கள், அன்னசாகரம்.

உண்மை வாக்கு.

மனோ உண்மையுள்ள நேயர்களே! சில கேட்லாக்குகளுடைய வார்த்தைகளை நம்பிப் பலவித மோசமாகி, நம்முடைய மருந்துகளை அருந்துபவர் அனைவரும் வற்புறுத்தியதால் வெளியிடத் துணிந்தேன்.

கேர்ப்ப விருத்தி யேண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயானது ஆறுவிதமான மலட்டுக்களையும் போக்கி அதிக விரைவில் சர்க்கான விருத்தியை உண்டாக்கத்தேவாமிருதம் போன்றதும் கேர்ப்ப கிருமிகளுக்கு அதிக பலத்தைத் தந்து, சக்கிலத்தை உடனே கர்ப்ப ஸ்தானத்தில் நிறுத்தி ஆதரிக்கும் தன்மையும், ஒழுங்கீனமான ஸ்திரீகளின் ஒழுக்கங்களை கிரமப்படுத்துதலும், அதினாலாகிய வயிற்று வலியையும் அசதி கேர்ப்ப பங்களையும் சூதக வாயுவையும் கண்டித்துச் சரியான நிலைமையில் கொண்டு வந்துவிடும் திறமையுமுடையது. உபயோகித்தவர்களிடமிருந்து நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

1	அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு ரூபாய் 5	0	0
2	...	2	12 0

மகா மேக ராஜாங்கத் தேண்ணெய்

இந்த எண்ணெயானது 150 வித மூலிகைகளும் 100 விதமான வேர்களும் இன்னும் விலையுயர்ந்த 190 சாக்குகளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்டு அநேக காலமாக வீற்ப்பனையில் இருக்கிறது. இதன்குணம் கிரந்தி, அராயாப்பு, சூலை, சிப்புருதி, கண்டமாலை, மேகதளும்பு, புரையோடுகிற ரணம், மேக உஷ்ணம், பாண்டு, சோகை, பவித்திரம், மண்டை சூலை, இன்னும் மேகத்தில் சம்பந்தமான அநேக விபாதிகளையும் கண்டிக்கத்தடையிலலை. இந்த எண்ணெயைச் சாப்பிட்டுத் தீராதபட்சத்தில் இதன் கிரயம் வாப்சு கொடுக்கப்படும். இவ்விடம் வந்தால், செளக்கியமான பிற்பாடுதான் சாஷ்ஜ் வாங்கப்படும்.

5	அவுன்ஸ் உள்ள புட்டி 1-க்கு ரூபா	10	0	0
2½	அவுன்ஸ் ...	5	4	0

முசாம்பர மெழுது.

இந்த மெழுகால் 13 வித ஜென்னிகளையும், சிதளத்தினால் முயல்கண்ட வலிப்பு, காக்கைவலி, குமரிகண்டம், குதிரை வலி, நீடித்த நாளாகி அமாவாசை, பெளர்ணமிகளில் வரும் இசிப்புக்களையும் நிவிர்த்தி ஆக்கி அநேகர் அநுபவித்திருக்கிறார்கள்.

ஒருதோலா விலை ரூபாய் 5 0 0

$\frac{1}{2}$ 2 12 0

காலரா என்னும் விஷபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையின் குணம் அநேகமிருப்பதால் கடிதமெழுதினால் விவரங்கள் தெரிவிக்கப்படும். இந்த மாத்திரையினால் அநேக காலரா கேஸ்கள் நிவிர்த்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி எழுதினால் மட்டும் தெரியும். பன்னிரண்டு மாத்திரைகளே உபயோகம். இந்த மாத்திரையினால் குணமாகாவிட்டால் பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். இவ்விடம் அனுப்பினாலும் என்ன வரவழைத்தாலும் குணப்படுத்தத் தயாராயிருக்கிறேன்.

12 மாத்திரைகளின் விலை ரூபாய் 2 0 0

தாளுடைய பற்றி.

பூனா முறையின்படி அநேகவித ஓளஷதங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கடிதம் எழுதினால், தேகநிலைமைக்குத் தக்க பிரகாரம் மருந்தும் அதன் விலையும் தெரிவிக்கப்படும்.

இன்னும் அநேகவித லேஹ்யம், கிருதங்கள், தைலம், சாபத்துகள், மாத்திரைகள், திராவகங்கள், சூரணங்கள், பற்பங்கள், செந்தூரங்கள், பற்பொடி முதலியனவும் அனுப்பப்படும். வயதும், தேகநிலைமையும் பூரா விலாசமும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஏழைகளுக்கு எவ்விதமான நோயாயினும் சார்ஜ் இல்லாமல் மருந்து கொடுக்கப்படும்.

காலை 7 மணி முதல் 9 மணி வரையிலும்

மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரையிலும் கொடுக்கப்படும்.

விலாசம்.

டி. என். தீர்த்தகிரி முதலியார், நேட்டிவ் டீக்டர்.

அன்னசாகரம், தர்மபுரி தாலுகா.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜனனம்.